

स्तदशामुयुः” इति स्मृतिः ‘संवत्सरद्वयं तन्तु गाम्भारीगर्भ-
माहितम् । अप्रजा धारयामास ततस्तां दुःखमाविशत्”
भा० आ० प० ।

अप्रजस् पुंस्त्री न प्रजा सन्ततिः यस्य असिच् समा० ।
प्रजान्मुन्ये । “अतीतायामप्रजसि तद्धनं भर्तृगामि च”
स्मृतिः । “अस्वं त्वामप्रजसं कथोमि” अथ० ७, ३५, ३ ।

अप्रजाता स्त्री न प्रजाता कदापि न प्रसूता । १ अष्टत-
गर्भायां बन्ध्यायां स्त्रियाम् “दासीनामप्रजातानां शुभानां
स्वर्णवर्चसाम् । यतमसौ प्रदास्यामि” भा० उ० प० १५ अ० ।

अप्रणीत लि० न प्रणीतः वेदविधिना संस्कृतः । १ वैध-
संस्कारान्मुन्ये अनलादौ २ अकृते च ।

अप्रतर्क्य लि० न प्रतर्क्यः तर्कवित्तमशक्यः । लिङ्गाद्यभावेन
अनुमानेन ज्ञातमशक्ये । “अप्रतर्क्यमविज्ञेयं प्रमुप्रमिव
सर्वतः” मनुः ।

अप्रता लि० प्र+ताय-किप् नास्ति प्रताः यस्मात् ५ त० । १
अतिविस्तीर्णं “न सोमो अप्रता पथे” ऋ० ८, ३२, १६,
“अप्रता विस्तीर्णधनेनेति” भा० धातोरातोऽलोपात् रूपम्

अप्रति लि० नास्ति प्रति प्रतिरूपः प्रतिवृत्ती वा यस्य ।

१ अत्युत्कृष्टे “सो अप्रतीनि मनवे पुच्छणीन्द्रः” ऋ० २, १६

४, “अप्रतीनि उत्कृष्टानि” भा० २ प्रतिद्वन्द्विरहिते

“यः एकः इदमप्रतिमन्यमानः ऋ० ५, ३२, ३ । “अप्रतिः

प्रतिद्वन्द्विरहितः” भा० । २ अप्रतिरूपे अनुपमे च

अप्रतिकर लि० प्रति वैपरीत्ये क-कर्त्तरि अच् न प्रतिकरः ।

१ विपरीतकारिणि विश्वस्ते जटा० प्रति+कृ-भावे अप्

प्रतिकरः प्रतिक्षेपः अभावे न० त० । २ प्रतिक्षेपाभावे पु०

न० व० ३ प्रतिक्षेपान्मुन्ये लि० ।

अप्रति(तो)कार पु० प्रति+कृ-घञ् वा दीर्घः अभावे न० त०

१ प्रतीकाराभावे । न० व० । २ प्रतीकारहीने ३ प्रतिकर्तुम

शक्ये च लि० । अभावे अभ्ययी० । ४ प्रतीकाराभावे अव्य० ।

अप्रतिकर्मन् लि० नास्ति प्रतिकर्म प्रतीकारो यस्य ।

१ प्रतिकर्तुमशक्ये । नास्ति प्रति प्रतिरूपं तल्ल्यं यस्य तादृशं

कर्म यस्य । २ अतल्ल्यकर्मके लि० स्त्रियां ङाप् वा ।

अप्रतिक्रिया स्त्री प्रतिक्रिया प्रतीकारः अभावे न० त० ।

१ प्रतीकाराभावे । न० व० । २ प्रतीकारान्मुन्ये ३ प्रति-

कर्तुमशक्ये च लि० ।

अप्रतिप्राह्य लि० न प्रतिप्राह्यं योग्यं स्मृतौ निषेधात् ।

प्रतिप्राह्ययोग्ये स्मृतौ निषिद्धप्रतिप्राह्यतया उज्जिखिते

हिरण्यदौ द्रव्ये, मृदादिधनादौ च प्रतिप्राह्यादृष्टार्थ-

त्यक्तद्रव्याङ्गीकारः । तत्र द्रव्यविशेषे, अपादानविशेषे, काला-
दिविशेषे च प्रायश्चित्तोत्कीर्त्तनेन पापजनकत्वात् कश्चित्
वस्तुवृत्ता कश्चित् कालादिनिमित्तवृत्ता चाप्रतिप्राह्यता
“प्रतिप्राह्यप्रातिप्राह्यं भुक्त्वा चाहं विगर्हितम्” मनुः
तानि च प्रायश्चित्तविशेषे दर्शितानि तत्रादौ प्रतिप्राह्ये
अपादाननियमः “यथा “राजतो धनमन्विच्छेत् संसीदन्
स्नातकः क्षुधा । याज्यान्नेवासिनो वापि न तदन्यत इति
स्थितिः” मनुः । राजयन्तोऽत्र न्यायवर्त्तितविय
नृपतिपरः “न राज्ञः प्रतिप्राह्योऽपराजयप्रसूतितः”
इति “यो राज्ञः प्रतिप्राह्योऽपराजयप्रसूतितः”
स पर्यायेण यातोमात्ररकानेकविंशतिमिति” मनुनाम्-
राजतस्तन्निषेधात् देवसेन विशिष्टादेव राज्ञः प्रति-
प्राह्यविधानाच्च “धर्मज्ञस्य कृतज्ञस्य रक्षार्थं शासतोऽशु-
चीन् मेध्यमेव धनं प्राह्वस्तीच्छेत्स्यपि महीपतेः” इति
“द्विजातिभ्यो धनं लिप्सेत् प्रशस्तेभ्यो द्विजोत्तमः । अपि
वा चत्त्रिवात् वैश्यात् न तु मृगात् कदाचनेति” व्यासः
निन्दितप्रतिप्राह्यं अपात्नीकरणम् “निन्दितेभ्यो-
धनादानं बाणिज्यं मृदुसेवनम् । अपात्नीकरणं
ज्ञेयमिति” मनुक्तेः चण्डालादिप्रतिप्राह्यस्तु पातित्यहेतुः
“चण्डालान्यस्त्रियोगत्वा भुक्त्वा च प्रतिप्राह्यं च ।
पतत्यज्ञानतोविप्रोऽज्ञानात् सास्यं तु गच्छति” मनुक्तेः
तेन प्रायश्चित्ताधिक्यम् रजकादीनुक्त्वा “भुक्त्वा चैषां
स्त्रियोगत्वा पीत्वापः प्रतिप्राह्यं च । कच्छमन्दं चरेज्
ज्ञानादिति” मनुक्तेः “पतितानां मृदं गत्वा भुक्त्वा च
प्रतिप्राह्यं च । मासोपवासं कुर्वीत चान्द्रायणमथापि
वा” वृह० “शौकरिकव्याधनिषादरजकवरुडचर्मकारा न
भोज्यान्ना अप्रतिप्राह्यास्तदज्ञानप्रतिप्राह्योऽज्ञानार्थं
चरेत्” सुम० “रजकचर्मकारश्च नटोवरुड एव च
कैवर्त्तमेदभिन्नाश्च समैते ह्यन्यजाः स्मृताः एतेषाञ्च
स्त्रियोगत्वा भुक्त्वा च प्रतिप्राह्यं च । पतत्यज्ञानतोविप्रो-
ज्ञानात् सास्यं तु गच्छति” यमः अत्रापवादः “शय्यां
मृदं कुशान् गन्धान् पत्रं पुष्पं फलं दधि । धाना-
सत्त्वान् पयोभांसं शाकञ्चैव न निर्युदेदिति” मनुः न
निर्युदेत् न त्यजेत् “अभोज्यान्नानामपि पुष्पफलशाक
हृणकाष्ठधान्यानि क्षेत्तस्थान्यम्बु तडागस्थं, गोष्ठस्थं च
पय आदाय न दोष” इति सुमनुः तेषाञ्च उपदौकिताना-
मेवादाने न दोष इति प्रा० वि० । “अयाचित्वाहृतं प्राह्य-
मपि दुष्कृतकर्मणः । अन्यत्र कुलटावृद्धपतितेभ्यो द्विष-